

GENERALNY DYREKTOR OCHRONY ŚRODOWISKA

DOOŚoaL.4210.10.2013.IS.4

DECYZJA

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 *ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. 2013 poz. 267)*, dalej *kpa*, po rozpatrzeniu odwołania Zarządu Miejskich Inwestycji Drogowych od decyzji Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie z dnia 26 kwietnia 2013 r., znak: WOOŚ-II.4210.14.2013.DŚ, którą umorzono postępowanie w sprawie stwierdzenia, że realizacja przedsięwzięcia pn. „*Budowa Trasy Świętokrzyskiej na odcinku od ul. Wybrzeże Szczecińskie do ul. Zabranieckiej w tym: odcinek a - od ul. Wybrzeże Szczecińskie do ul. Tysiąclecia, odcinek b - od ul. Tysiąclecia do ul. Zabranieckiej*” przebiega etapowo oraz nie zmieniły się warunki zawarte w decyzji Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie z dnia 16 kwietnia 2009 roku, znak: RDOŚ-14-WOOŚ-II-SK-6613/14/08.

utrzymuję w mocy zaskarżoną decyzję.

UZASADNIENIE

W dniu 4 lutego 2013 roku Anna Piotrowska, Dyrektor Zarządu Miejskich Inwestycji Drogowych, występując w imieniu inwestora na podstawie pełnomocnictwa udzielonego przez Prezydenta Miasta Stołecznego Warszawy, wniosła w trybie art. 72 ust.4 *ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. Nr 199, poz. 1227 ze zm.)* o wydłużenie o dwa lata terminu przewidzianego na wykorzystanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedsięwzięcia znak: RDOŚ-14-WOOŚ-II-SK-6613/14/08, wydanej przez Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie dla przedsięwzięcia polegającego na „*budowie Trasy Świętokrzyskiej na odcinku od ul. Wybrzeże Szczecińskie do ul. Zabranieckiej w tym: odcinek a - od ul. Wybrzeże Szczecińskie do ul. Tysiąclecia, odcinek b - od ul. Tysiąclecia do ul. Zabranieckiej*”.

Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Warszawie po rozpatrzeniu wniosku wydał w dniu 26 kwietnia 2013 roku decyzję znak: WOOŚ-II.4210.14.2013.DŚ o umorzeniu postępowania w całości.

Anna Piotrowska, wniosła odwołanie od wymienionej wyżej decyzji z dnia 26 kwietnia 2013 r., argumentując, że:

Warszawa, dnia 10 września 2013 r.

Zarząd Miejskich Inwestycji Drogowych

ZMID-KO K/2487/13
2013-09-19 Berezińska

- decyzja znak: RDOŚ-14-WOOS-II-SK-6613/14/08 z dnia 16 kwietnia 2009 r. została wydana w oparciu o przepisy *ustawy z dnia 27 kwietnia 2007 roku Prawo ochrony środowiska* (Dz. U. z 2008 r., Nr 25, poz. 150 ze zm.), gdzie w art. 46 ust. 4c. przewidziano możliwość przedłużenia o dwa lata terminu, o którym mowa w ust. 4b, jeżeli realizacja planowanego przedsięwzięcia mogącego znacząco oddziaływać na środowisko przebiega etapowo oraz nie zmieniły się warunki określone w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedsięwzięcia;
- art. 72 ust. 4 *ustawy z dnia 3 października 2008 r.* zawiera przepis umożliwiający przedłużenie na wniosek strony, która występowała o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, terminu, o którym mowa w art. 72 ust. 3 *ustawy*, jeżeli organ, który wydał decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach stwierdzi w formie postanowienia, że realizacja planowanego przedsięwzięcia przebiega etapowo oraz nie zmieniły się warunki określone w tej decyzji;
- zgodnie z art. 153 *ustawy z dnia 3 października 2008 r.* do spraw wszczętych na podstawie przepisów *Paś*, przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, a nie zakończonych decyzją ostateczną stosuje się, z zastrzeżeniem art. 154 ust. 1, przepisy dotychczasowe (*Paś*).

Wskazano przykłady spraw polegających na stwierdzeniu przez Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Łodzi oraz Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie etapowego sposobu realizacji inwestycji, zakończonych wydanymi w trybie art. 72 ust. 4 *ustawy z dnia 3 października 2008 r.* postanowieniami znak: WOOS.4200.15.2012.MG z dnia 05.10.2012 r. oraz znak: WOOS-II.4200.29.2011.DŚ z dnia 30.12.2011 r.

W odwołaniu podtrzymano także wniosek z dnia 4 lutego 2013 roku o wydanie postanowienia, które umożliwi posługiwanie się uzyskaną dla planowanego przedsięwzięcia decyzją o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedsięwzięcia przy składaniu wniosku o zezwolenie na realizację inwestycji drogowej, w terminie 6 lat od dnia, w którym decyzja z dnia 16 kwietnia 2009 r., znak: RDOŚ-14-WOOS-II-SK-6613/14/08 stała się ostateczna (to jest od dnia 21.09.2009 r.).

Mając na uwadze zasadę dwuinstancyjności postępowania administracyjnego, organ odwoławczy dokonał analizy zgromadzonego materiału dowodowego, rozpatrzył sprawę w pełnym zakresie, co do okoliczności faktycznych i prawnych i stwierdził, co następuje.

Strona wniosła odwołanie w terminie zgodnym z pouczeniem zawartym w decyzji wydanej przez Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie (w 11 dniu od doręczenia decyzji).

Jednocześnie należy zauważyć, że zgodnie z art. 72 ust. 4 *ustawy z dnia 3 października 2008 r.*, którego dotyczył wniosek złożony przez stronę w dniu 4 lutego 2013 roku, organ administracji zajmuje stanowisko w drodze postanowienia. Zgodnie z art. 126 *kpa* do postanowień stosuje się odpowiednio m. in. przepisy art. 105 tej ustawy (o umorzeniu postępowania). Organ prowadzący przedmiotowe postępowanie powinien zatem rozstrzygnąć sprawę w formie postanowienia. Należy stwierdzić, że niewłaściwa forma rozstrzygnięcia nie miała wpływu na istotę sprawy lecz mogła mieć wpływ na uprawnienia przysługujące stronom postępowania, bowiem w przypadku

postanowić nie przysługuje odwołanie wnoszone w terminie 14 dni od dnia doręczenia rozstrzygnięcia lecz zażalenie wnoszone w terminie 7 dni od dnia doręczenia postanowienia. W podstawie prawnej wydanego rozstrzygnięcia organ I instancji przywołał jedynie art. 105 *kpa*, bez dodatkowego wskazania np. art. 104 *kpa* (o rozstrzygnięciu postępowania w formie decyzji), nazywając jednocześnie wydane rozstrzygnięcie „decyzją” i kierując do strony pouczenie o możliwości odwołania się w terminie 14 dni od jej doręczenia. Na zamiar podjęcia rozstrzygnięcia w formie postanowienia może wskazywać natomiast zawarte w sentencji sformułowanie „*postanawiam*” - w takiej jednak sytuacji należałoby przyjąć, że organ błędnie pouczył stronę, co do przysługującego jej środka zaskarżenia (14 dni zamiast 7 dni przysługujących na złożenie zażalenia na postanowienie). Należy zauważyć, że zgodnie z art. 112 *kpa* (w związku z art. 126 *kpa*) oraz utrwalonym orzecznictwem (wyrok NSA w Warszawie z dnia 20 lipca 2010 roku sygn. akt: I OSK 840/10) błędne pouczenie nie może szkodzić stronie, która zastosowała się do tego pouczenia, co polega między innymi na tym, że: „*jeżeli strona, która wniosła odwołanie po upływie prawem przewidzianego terminu do dokonania danej czynności, jednakże z zachowaniem terminu podanego w pouczeniu przez organ pierwszej instancji, to wówczas należy przyjmować, że wniosła ona odwołanie w terminie i w związku z tym nie ma też konieczności przywracania terminu do dokonania uchybionej czynności* (B. Adamiak, J. Borkowski, „*Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz*” Warszawa 2006, s. 538)”. W związku z powyższym odwołanie rozpatrzono jako wniesione w terminie niezależnie od tego czy rozstrzygnięcie powinno w istocie mieć formę postanowienia, od którego służyłby inny, wnoszony w krótszym terminie środek zaskarżenia.

W związku z powyższym w analizowanej sprawie stwierdzono uchybienie polegające na zastosowaniu niewłaściwej formy rozstrzygnięcia, przy czym błąd ten nie wpłynął na istotę sprawy oraz na sposób rozpatrzenia wniesionego odwołania.

Odnosząc się do treści odwołania należy stwierdzić, że w opinii organu II instancji Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Warszawie rozpatrzył wniosek strony w sposób prawidłowy co do meritum sprawy. Należy zgodzić się z argumentacją przedstawioną w uzasadnieniu decyzji z dnia 26 kwietnia br., znak: WOOŚ-II.4210.14.2013.DŚ, zgodnie z którą organ administracji nie miał podstaw prawnych do rozpatrzenia wniosku strony w sposób zgodny z jej wolą.

Przedmiotem wniosku z dnia 4 lutego br. jest bowiem ostateczna *decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedsięwzięcia* z dnia 16 kwietnia 2009 r., znak: RDOŚ-14-WOOŚ-II-SK-6613/14/08, wydana na podstawie przepisów *Poś*. Należy podkreślić, że przepisy art. 72 ust. 4 *ustawy z dnia 3 października 2008 r.*, wskazujące na możliwość zajęcia przez organ, który wydał *decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach* stanowiska o etapowej realizacji przedsięwzięcia oraz o braku zmian w odniesieniu do warunków określonych w tej decyzji nie mają zastosowania do *decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedsięwzięcia* wydawanej w odmiennym stanie prawnym, w oparciu o przepisy innej ustawy (*Poś*). Brak bowiem w przepisach ustawowych wskazania możliwości stosowania obecnie obowiązujących przepisów regulujących kwestie związane z wydawaniem *decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach* do ostatecznych decyzji wydanych na podstawie przepisów *Poś*. Zgodnie z zasadami postępowania administracyjnego, w tym z zasadą legalności (art. 6 *kpa*), organy administracji działają

na podstawie prawa. Zatem organ I instancji nie mógł zająć stanowiska w przedmiotowej sprawie, odnosząc się do objętej wnioskiem strony decyzji, innej niż uwzględniona w *ustawie z dnia 3 października 2008 r.* W tej sytuacji, po stwierdzeniu braku podstaw prawnych do merytorycznego rozpatrzenia sprawy, Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Warszawie słusznie umorzył postępowanie jako bezprzedmiotowe.

Wyjaśnić również należy, że przepisy *Paś* regulujące możliwość przedłużenia terminu przewidzianego na wykorzystanie *decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedsięwzięcia* (art. 46 ust. 4 c), nie określały szczegółowo trybu wydłużania tego terminu i nie wskazywały na możliwość wydania w tej sprawie rozstrzygnięcia (np. w drodze postanowienia) przez organ, który wydawał wymienioną wyżej decyzję. W przypadku gdy spełnione są łącznie dwie przesłanki wymienione w art. 46 ust. 4c *Paś* (etapowa realizacja przedsięwzięcia i brak zmian warunków określonych w decyzji) organ właściwy do wydania decyzji inwestycyjnej, do wniosku o wydanie której dołączana jest *decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedsięwzięcia*, dokonuje oceny, czy termin ten może ulec wydłużeniu o dwa lata, a tym samym, czy akceptuje wniosek o wydanie decyzji inwestycyjnej. Zatem, chociaż w przedmiotowej sytuacji brak jest podstaw do wydania przez organ ochrony środowiska postanowienia w trybie art. 72 ust. 4 *ustawy z dnia 3 października 2008 r.*, inwestor ma możliwość załączenia uzyskanej decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedsięwzięcia z dnia 16 kwietnia 2009 r. do wniosku o wydanie decyzji inwestycyjnej, zaś organem właściwym do dokonania w razie potrzeby oceny czy spełnione są przesłanki wynikające z art. 46 ust. 4c *Paś* jest organ właściwy do wydania decyzji inwestycyjnej.

Rozpatrując odwołanie nie odniesiono się do wskazanych przez stronę przykładowych rozstrzygnięć, które regionalni dyrektorzy ochrony środowiska wydawali w innych postępowaniach. Organ II instancji bada bowiem sprawę analizując dokumentację przeprowadzonego postępowania i zebrany w tej sprawie materiał dowodowy oraz weryfikuje prawidłowość postępowania i kończącego je rozstrzygnięcia. Nie ma jednocześnie podstaw do zajmowania stanowiska w odniesieniu do odrębnych spraw zakończonych osobnymi decyzjami czy też postanowieniami. Rozstrzygnięcia, które zapadły w innych sprawach nie mają również wpływu na sposób w jaki organ odwoławczy orzeknie o danej sprawie indywidualnej.

Wobec powyższego orzeczono jak w sentencji.

Decyzja niniejsza jest ostateczna.

Na decyzję można wnieść skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, za pośrednictwem Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska, w terminie 30 dni od dnia jej otrzymania.

Piotr Czarwicki

Otrzymują:

- Anna Piotrowska, pełnomocnik Zarządu Miejskich Inwestycji Drogowych, ul. Sokratesa 15, 01-909 Warszawa
- pozostałe strony zgodnie z art. 49 *kpa*

Do wiadomości:

- Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Warszawie, ul. Henryka Sienkiewicza 3, 00-015 Warszawa